

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ: 11400/1710/75

Περί δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της από 26 Φεβρουαρίου 1975 Εθνικής Γ.Σ.Σ.Ε. περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδειας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών.

(ΦΕΚ 276/Β/4-03-75)

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

Έχοντας υπ' όψει:

Τας διατάξεις του Ν. 3239/55, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως υπό των Ν.Δ. των 3755/57, 186/69, 1198/72 και 73/74, αποφασίζομεν:

Όπως δημοσιευθή εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η εν θέματι ΣΣΕ κατατεθείσα ημίν την 26 Φεβρουαρίου 1975, συνταχθέντος προς τούτο του υπ' αριθ. 1440/26.2.1975 πρακτικού καταθέσεως, ήτις έχει ως ακολούθως:

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδειας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίως εργασίας των μισθωτών.

Εν Αθήναις σήμερον, την 26^{ην} Φεβρουαρίου 1975, ημέραν Τετάρτην και ώραν 10:30' εν τη αιθούση του Υπουργικού Συμβουλίου, παρουσία του Πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή, του Υπουργού Συντονισμού και Προγραμματισμού Π.Παπαληγούρα και του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, αφ' ενός μεν 1) Δημ. Μαρινόπουλος, Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, ως εκπρόσωπος τούτου, 2) Ιωάν. Πλατώνης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, ως κοινός εκπρόσωπος των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και 3) Παν. Παπαμαρινόπουλος και Λέων. Δαούτης, ως εκπρόσωποι της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος και αφετέρου Νικ. Παπαγεωργίου, Πρόεδρος Χρ. Καρακίτσος, Γεν. Γραμματεύς και Ελευθ. Σιούτης, Αναπληρωτής Προέδρου, της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, ως εκπρόσωποι αυτής, άπαντες νομίμως εξουσιοδοτημένοι, κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν 3239/55, διαβουλευθέντες τη μεσολάβησει του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, συνωμολόγησαν τα ακόλουθα:

Α. Η κοινωνική ευημερία αποτελεί τον μοναδικόν σκοπόν της οικονομικής αναπτύξεως, δια την πραγμάτωσιν του οποίου δέον να εργάζονται εν σύμπνοια όλα αι εν τη κοινωνία διαβιούσαι ομάδες.

Β. Δια την πραγμάτωσιν της οικονομικής αναπτύξεως και του εκτεθέντος σκοπού αυτής, αναγκαίαν προϋπόθεσιν αποτελεί η κοινωνική ειρήνη, ήτις δέον να είναι, πρωτίστως, μέριμνα των εργοδοτών και των εργαζομένων.

Γ. Η κοινωνική ειρήνη εξασφαλίζεται, προάγεται και παγιούται, μόνον δια της αναπτύξεως των διαδικασιών διαλόγου, μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, εις τα πλαίσια των οποίων, εργοδότη και εργαζόμενοι, συνεργαζόμενοι και υπό πνεύματος αμοιβαίας κατανοήσεως διεπόμενοι, δέον να αναζητούν την λύσιν των εκάστοτε αναφυομένων προβλημάτων.

Δ. Διεκδικήσεις, διαφοραί και αντιθέσεις είναι φυσικόν να ανακύπτουν εις τον κοινωνικόν και οικονομικόν χώρον εις τον οποίον, από κοινού, αναπτύσσουν την δραστηριότητα των οι εργοδότη και οι εργαζόμενοι. Είναι αναγκαίον, όμως να κατανοήται υπ' αμοιβαίων των μερών, ότι η αντιμετώπιση τούτων, πρέπει να βασίζεται επί της αρχής του κατά χρόνον εφικτού της επιλύσεως των. Οι συλλογικοί αγώνες έχουν δικαιολογητικήν βάσιν, μόνον όταν ο διάλογος αποβή άκαρπος, παρ' όλον ότι υφίσταται η κατά χρόνον εφικτότης.

Ε. Αι κορυφαίαι οργανώσεις των εργοδοτών και εργαζομένων θεωρούν, ότι η υπογραφή της

παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, οροθετεί νέαν εποχήν εις τας μεταξύ αυτών και των, ους εκπροσωπούν εργοδοτών και εργαζομένων σχέσεις. Διαδηλούν δε την πίστιν των επί της ανάγκης συνεχούς διαλόγου, προς εξεύρεσιν λύσεων επί πάντων των υφισταμένων και εκάστοτε αναφουμένων θεμάτων, ενδιαφέροντος των εργοδοτών και εργαζομένων. Προς τον σκοπόν αυτόν, αποθέτουν εις την Κυβέρνησιν την μέριμναν δια την σύστασιν κεντρικού οργάνου τρίμερους και ισομερούς εκπροσωπήσεως, εις τα πλαίσια του οποίου οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και των εργαζομένων, συνεργαζόμενοι μετά των κυβερνητικών εκπροσώπων, εν ισοτιμία, θα αναζητούν την λύσιν όλων των κοινού ενδιαφέροντος προβλημάτων, εν πνεύματι αμοιβαίας κατανοήσεως.

Οι υπογεγραμμένοι, νομίμως εξουσιοδοτημένοι, εκπρόσωποι των κατά νόμον αρμοδίων επαγγελματικών οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων, επόμενοι των εκτεθεισών διακηρύξεών των, συνωμολόγησαν την παρούσαν Εθνικήν Γενικήν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας έχουσαν ως ακολούθως:

Ίση αμοιβή Αρρένων - Θηλέων.
 Άρθρον 1.

1. Επί τω σκοπώ εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής δι' ίσην εργασίαν αρρένων και θηλέων, το γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας) των παρ' οιωδήποτε εργοδότη, δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, απασχολουμένων εργατοτεχνιτριών, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας ή, προκειμένου περί μαθητευομένων γυναικών μηχανοτεχνιτριών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν τω κλάδω από 1ης Ιουλίου 1975, προσδιορίζεται εις ποσοστόν του εκάστοτε ισχύοντος γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου εργατοτεχνίτου, υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ηλικίας και υπηρεσίας.

2. Διαρκούσης της μεταβατικής περιόδου και μέχρι της πλήρους εξισώσεως των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων (ημερομισθίων ασφαλείας) των εργατοτεχνιτριών και εργατοτεχνιτριών, των κεκτημένων τας κατά την προηγούμενην παράγραφον προϋποθέσεις ηλικίας και χρόνου υπηρεσίας, διατηρείται αμετάβλητον το δια της από 25.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί αναπροσαρμογής των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων κ.λ.π." διαμορφούμενον γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου εργατοτεχνιτριάς συμπληρωσάσης το 16ον έτος της ηλικίας της, μέχρι της υπερκαλύψεως τούτου υπό των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων μαθητευομένων. Δια τον αυτόν σκοπόν, τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων μαθητευομένων αμφοτέρων των φύλων, προσδιορίζονται από 1ης Ιουλίου 1975, εις ποσοστόν του εκάστοτε ισχύοντος γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας) εργατοτεχνίτου, κεκτημένου τας προϋποθέσεις ηλικίας και προϋπηρεσίας της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

3. Τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων εργατοτεχνιτριών, κεκτημένων τας προϋποθέσεις της παρ. 1 και μαθητευομένων αμφοτέρων των φύλων, προσδιορίζονται εις ποσοστόν του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου εργατοτεχνίτου, ως ακολούθως:

Κατηγορίαί	από 1.7.75	από 1.7.76	από 1.7.77	από 1.7.78
α) Εργατοτεχνίτριαι:	91%	94%	97%	100%
β) Μαθητευόμενοι:				
(1) Κατά το 1ον έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη				
(2) Κατά το 2ον έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη	57%	60%	61%	65%
(3) Κατά το 3ον έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη	65%	68%	71%	75%
	75%	78%	81%	85%

Άδειαι αναπαύσεως μετ' αποδοχών.
Άρθρον 2.

1. Ο ελάχιστος αριθμός ημερών αδειάς μετ' αποδοχών, ων δικαιούνται οι, υπό την ιδιότητα του τεχνίτου, του εργάτου, ή του υπηρέτου, μισθωτοί, μετά την συμπλήρωσιν του βασικού χρόνου, ορίζεται ως ακολούθως:

α) Προκειμένου περί των μισθωτών τούτων, περί ων το εδάφ. β' της παραγρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Εις δέκα (10) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Εις ένδεκα (11) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.

(3) Εις δώδεκα (12) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1977 και επέκεινα.

β) Προκειμένου περί των μισθωτών τούτων, περί ων το εδαφ. δ' της παραγρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 549/45:

(1) Εις επτά (7) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Εις οκτώ (8) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976 και επέκεινα.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον διάρκεια της ετησίας αδειάς μετ' αποδοχών επαυξάνεται κατά μίαν εργάσιμον ημέραν, δι' εκάστην, πλέον του βασικού χρόνου, εξαμηνίαν απασχολήσεως, χωρίς να δύναται εν συνόλω να υπερβή, κατά το τρέχον και τα επόμενα έτη:

α) Προκειμένου περί μισθωτών, περί ων το εδάφ. β' της παραγρ. 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Τας είκοσιν (20) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Τας είκοσι τρεις (23) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.

(3) Τας είκοσιν εξ (26) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας κατά το έτος 1977 και επέκεινα.

β) Προκειμένου περί μισθωτών, περί ων το εδάφ. δ' της παραγρ. 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Τας δέκα τεσσάρων (14) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Τας δέκα εξ (16) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.

(3) Τας δέκα οκτώ (18) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1977 και επέκεινα.

3. Μισθωτοί, εκ των υπαγομένων εις τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων, τυχόντες δια το τρέχον έτος και μέχρι της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αδειάς μετ' αποδοχών διάρκειας μικροτέρας της δια της παρούσης οριζομένης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς συμπληρωματικώς, εις χρόνον ορισθημόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότη, εντός του τρέχοντος έτους.

4. Αι προϋποθέσεις, όροι, περιορισμοί, διαδικασία παροχής των αδειών μετ' αποδοχών, ως και ο τρόπος υπολογισμού των αποδοχών της αδειάς και του επιδόματος αδειάς, ως ορίζονται υπό του Α.Ν. 539/45 και των τροποποιησάντων και συμπληρωσάντων τούτων νόμων, ισχύουν και εν προκειμένω, ως επίσης ισχύουν και εφαρμόζονται πλήρως, πάσαι αι ευνοϊκότεραι διατάξεις των αυτών ως άνω νόμων και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδοθέντων διαταγμάτων, και των εν ισχύι συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών, ή άλλων διατάξεων.

5. Εν περιπτώσει εφαρμογής συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, ως εργάσιμος ημέρα, δια τον προσδιορισμόν του χρόνου διάρκειας της αδειάς μετ' αποδοχών, λογίζεται και το Σάββατον ή η άλλη ημέρα, καθ' ην ως εκ του συστήματος δεν απασχολούνται οι μισθωτοί.

Χρονικά όρια Εργασίας.
Άρθρον 3.

1. Από 1 Ιουλίου 1975 ορίζονται εις 45 αι ώραι εβδομαδιαίας εργασίας του προσωπικού των

επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων, και εργασιών, του υποκειμένου εις την παρούσαν.

Η, καθ' υπέρβασιν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι συμπλήρωσεως του 48ώρου ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας εργασίας, απασχόλησις των μισθωτών τούτων, λογίζεται ως υπερεργασία κατά την έννοιαν του άρθρου 659 του Α.Κ.

2. Υπό τους περιορισμούς του άρθρου 6, ή πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως, απασχόλησις του μισθωτού και μέχρι συμπλήρωσεως του 48ώρου, απόκειται εις την κρίσιν του εργοδότη, του μισθωτού υποχρεουμένου εις την παροχήν της εργασίας.

3. Ωράρια εβδομαδιαίας εργασίας, ισχύοντα ή συμβατικώς εφαρμοζόμενα, ελάσσονα των 45 ωρών, δεν τίγονται δια της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας. Η εφαρμογή, όμως, εις τας περιπτώσεις ταύτας, συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, διέπεται υπό των διατάξεων της παρούσης.

4. Επί των επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, ων η συνεχής λειτουργία, επιβαλλομένη εκ της φύσεως αυτών, διασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι διατάξεις του Π.Δ. της 27ης Ιουνίου/4 Ιουλίου 1932 «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των περί δώρου εργασίας διατάξεων», ως αύται ισχύουν νυν, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 της παρούσης.

5. Επί του προσωπικού κινήσεως των αστικών και υπεραστικών λεωφορείων, των ηλεκτροκινήτων λεωφορείων, των ατμηλάτων δηζελοκινήτων και ηλεκτροκινήτων σιδηροδρόμων, ως και επί των οδηγών, συνοδηγών και βοηθών των φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, των τουριστικών λεωφορείων, των αγοραίων επιβατικών αυτοκινήτων και των ταξί, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι περί αυτών ισχύουσαι διατάξεις, περί χρονικών ορίων εργασίας, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 της παρούσης.

Αμοιβή Υπερεργασίας.

Άρθρον 4.

1. Πέραν της συμπεφωνημένης ή νομίμου αμοιβής δια 48ωρον εβδομαδιαίαν εργασίαν, οφειλομένης από της 1ης Ιουλίου 1975 δι' εργασίαν 45 ωρών εβδομαδιαίως, εργοδότηι, απασχολούντες τους παρ' αυτούς μισθωτούς, μέχρι συμπλήρωσεως 48ώρου εβδομαδιαίας εργασίας, υποχρεούνται εις καταβολήν συμπληρωματικής αμοιβής, οριζομένης ως ακολούθως:

α) Από 1 Ιουλίου 1975 μέχρι 30 Ιουνίου 1976, δι' εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπλήρωσεως 48 ωρών εβδομαδιαίως εργασίας, το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον.

β) Από 1 Ιουλίου 1976 μέχρι 30 Ιουνίου 1977, δι' εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπλήρωσεως 47 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δια δε την 48ην ώραν το ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.

γ) Από 1 Ιουλίου 1977 μέχρι 30 Ιουνίου 1978, δια την 46ην ώραν, το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δι' εκάστην δε ώραν πέραν των 46 και μέχρι συμπλήρωσεως των 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.

δ) Από 1 Ιουλίου 1978 και επέκεινα, δι' εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπλήρωσεως 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.

2. Εάν αι, πέραν των 45 και μέχρι συμπλήρωσεως των 48, ώραι απασχολήσεως του μισθωτού εμπίπτουν εις τα όρια της νυκτερινής εργασίας ή της εργασίας κατά Κυριακάς και εξαιρέσιμους, εκτός του, ως η προηγουμένη παράγραφος ωρομισθίου, οφείλονται και αι προσαυξήσεις, περί ων αι υπ' αριθ. 8900/46, 18310/46 και 25835/51 αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

3. Μισθωτοί επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, ων η συνεχής λειτουργία, ως εκ της φύσεως αυτών, πρέπει να εξασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, απασχολούμενοι πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι του ανωτάτου ορίου των 56 ωρών, δικαιούνται προσθέτως της κανονικής των αμοιβής τριών ωρομισθίων καθ' εβδομάδα, απλών ή προσηυξημένων κατά τα εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου οριζόμενα, υπό τον όρον ότι η απασχόλησις κατά την κρίσιμον εβδομάδα υπερέβη τας 48 ώρας. Εάν η απασχόλησις υπερέβη μεν τας 48 ώρας ουχί όμως και τας 48, εφαρμόζονται και εν προκειμένου αι λοιπαί

διατάξεις του παρόντος άρθρου.

4. Επί μισθωτών, περί των η παράγραφος 5 του προηγούμενου άρθρου, απασχολουμένων πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι του δια τούτους οριζόμενου υπό των κειμένων διατάξεων ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας απασχολήσεως εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις της παραγρ. 3 του παρόντος άρθρου.

5. Αι, περί της καταβολής συμπληρωματικής αμοιβής δι' απασχόλησιν πέραν των 45 και μέχρι 48 ή, αναλόγως της περιπτώσεως, μέχρι 56 ωρών ή του τυχόν μεγαλύτερου ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας απασχολήσεως, διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν έχουν εφαρμογήν επί των μισθωτών των αμειβομένων κατ' άλλον σύστημα πλην του επί μισθό ή ημερομισθίω. Προκειμένου, όμως, περί μισθωτών αμειβομένων δια μικτού συστήματος, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως, προσδιοριζόμενου του οφειλομένου ωρομισθίου και των προσαυξήσεων επί τη βάσει του συμφωνημένου ή νομίμου, τακτικώς δε και περιοδικώς καταβαλλομένου μισθού ή ημερομισθίου.

6. Εν περιπτώσει μειώσεως των ωρών εργασίας μέχρι 45 εβδομαδιαίως, οι κατά μονάδα εργασίας ή κατ' άλλο σύστημα, πλην του επί μισθό ή ημερομισθίω, αμειβόμενοι μισθωτοί δικαιούνται καθ' εβδομάδα της τυχόν προκυπτούσης διαφοράς μεταξύ του, κατά το εφαρμοζόμενον σύστημα αμοιβής των, προϊόντος και του εξαπλασίου του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου ή κατά την οικείαν συλλογικήν σύμβασιν κατωτάτου ορίου ημερομισθίου της ειδικότητος των.

Ωρομίσθιον υπερεργασίας.

Άρθρον 5.

1. Προκειμένου περί των επί μισθό αμειβομένων μισθωτών, δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των, τα 6/25 του συμφωνημένου ή νομίμου μισθού διαιρούνται δια του αριθμού 45. Δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των επί ημερομισθίω αμειβομένων μισθωτών, το ποσόν των 6 πλήρων (συμφωνημένων ή νομίμων) ημερομισθίων, διαιρείται ομοίως δια του αριθμού 45. Καθ' όμοιον τρόπον εξευρίσκεται το ωρομίσθιον των δια μικτού συστήματος αμειβομένων μισθωτών. Επί μισθωτών, δι' ους ισχύει εφαρμόζεται ωράριον εβδομαδιαίας εργασίας έλασσον των 45 ωρών, ο διαιρέτης ορίζεται ίσος προς τον αριθμόν των ωρών της εβδομαδιαίας εργασίας των.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως από της αυτής ημερομηνίας ήτοι: 1 Ιουλίου 1975, δια τον υπολογισμόν, τόσον της συμπληρωματικής αμοιβής δι' υπερεργασίαν πέραν των 45 ωρών, όσον και κατά πάσαν περίπτωσιν προσδιορισμού του ωρομισθίου, ως επί των περιπτώσεων υπολογισμού της αμοιβής και της προσαυξήσεως δι' υπερωριακήν εργασίαν και των προσαυξήσεων δι' εργασίαν κατά τας Κυριακάς, εξαιρετέας και νυκτερινάς ώρας.

Εβδομάς πέντε εργασίμων ημερών - Συστήματα εβδομαδιαίας Εργασίας.

Άρθρον 6

1. Κατά την μεταβατικήν περίοδον, ήτοι από 1ης Ιουλίου 1975 μέχρι 30 Ιουνίου 1978, επιτρέπεται υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας μέχρι μιας (1) ώρας και τριάκοντα πέντε (35) λεπτών, της υπερβάσεως ταύτης μη λογιζομένης ως υπερωρίας, υπό την προϋπόθεσιν ότι αι κατά το άρθρον 8 υποκείμεναι επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίαι:

α) Δεν απασχολούν τους υποκειμένους μισθωτούς κατά το Σάββατον ή κατά μίαν άλλην εργάσιμον ημέραν της εβδομάδος.

β) Καταβάλλουν πλήρες το ημερομίσθιον των ημερών τούτων.

γ) Το σύνολον των ωρών απασχολήσεως, καθ' εβδομάδα, δεν υπερβαίνει τας 48 ώρας.

2. Από της 1 Ιουλίου 1978 ή, κατά την προηγούμενην παράγραφον, υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας περιορίζεται εις μίαν μόνον ώραν, καθ' εκάστην.

Από της αυτής ημερομηνίας, 1 Ιουλίου 1978, επιτρέπεται, κατά την κρίσιν των υποκειμένων εργοδοτών, η μέχρι τριών ωρών εβδομαδιαίως, πέραν της 45ώρου εργασίας, υπερωριακή απασχόλησις των μισθωτών, ήτις δεν συμψηφίζεται εις τα, κατά τας κειμένας διατάξεις, επιτρεπόμενα όρια υπερωριακής απασχολήσεως.

3. Υπό τας προϋποθέσεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται η υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας και δη μέχρι συμπλήρωσεως ημερησίως 9ώρου εργασίας, εις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίας, εις ας ισχύει ή εφαρμόζεται ωράριον εβδομαδιαίας εργασίας έλασσον των 45 ωρών, υπό τον πρόσθετον όρον ότι δεν επέρχεται επαύξησης του ισχύοντος ή εφαρμοζομένου ωραρίου εβδομαδιαίας εργασίας.

4. Η εφαρμογή συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, υπό τους περιορισμούς και προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, απόκειται εις την κρίσιν του εργοδότη.

Κατά πάσαν περίπτωση δια του παρόντος άρθρου δεν τίγεται η ισχύς του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν.Δ. 4020/59.

Εκπαιδευσίς Συνδικαλιστικών Στελεχών.

Άρθρον 7.

1. Επί τω σκοπώ διευκολύνσεως της εκπαιδεύσεως και επιμορφώσεως συνδικαλιστικών στελεχών και αναδείξεως τοιούτων μεταξύ των εργαζομένων, αι επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίαι αι απασχολούσαι 100 και άνω μισθωτούς, υποχρεούνται εις την χορήγησιν προσθέτου κανονικής αδειάς μετ' αποδοχών, διάρκειάς μέχρι δύο (2) εβδομάδων κατ' έτος, εις μισθωτούς επιλεγομένους προς τον σκοπόν αυτόν υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος και εις αναλογίαν 1% επί του υπ' αυτών απασχολουμένου προσωπικού. Ο αριθμός των επιλεγομένων κατ' έτος, δεν δύναται να είναι ελάσσων των 3 μισθωτών ουδέ μείζων των 15.

2. Αι, κατά τ' ανωτέρω, άδειαι χορηγούνται, εφ' όσον η σχετική αίτησις της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος συνοδεύεται υπό αναλυτικού προγράμματος εκπαιδεύσεως, καλύπτοντος τον χρόνον διάρκειάς της αδειάς, εγκεκριμένου υπό του τρίμερους συνθέσεως Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας.

Πεδίον εφαρμογής.

Άρθρον 8.

1. Αι διατάξεις της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας δεν εφαρμόζονται καθ' ολοκληρίαν επί:

α) Των πληρωμάτων των πλοίων της εμπορικής ναυτιλίας.

β) Των φορτοεκφορτωτών ξηράς και λιμένων, των διεπομένων υπό της νομοθεσίας ρυθμίσεως των εις τους λιμένας φορτοεκφορτωτικών εργασιών και της φορτωτικής εργασίας ξηράς και

γ) των επί τιμολόγιω ή κατά μονάδα εργασίας αμειβομένων και εις μη σταθερόν εργοδότην απασχολουμένων.

2. Οι οικιακοί βοηθοί και το εν γένει οικόσιτον προσωπικόν δεν υπάγεται εις τας λοιπάς, πλην του άρθρου 2 διατάξεις της παρούσης.

3. Υπό την επιφύλαξιν της ισχύος της επομένης παραγράφου δεν υπάγονται εις την παρούσαν οι αμέσως εις την καλλιέργειαν γενικών προϊόντων ή εις την κτηνοτροφίαν, την αλιείαν και τας δασικάς εργασίας απασχολούμενοι.

Κατ' εξαίρεσιν, εις τας διατάξεις του άρθρου 1 και, συντρεχούσης περιπτώσεως, του άρθρου 2 της παρούσης υπάγονται, εκ των αμέσως εις την καλλιέργειαν γεωργικών προϊόντων και την κτηνοτροφίαν απασχολούμενων:

α) Οι υπηρετούντες εις γεωργικάς και κτηνοτροφικάς εργασίας ασκουμένας παρ' εμπορικών εταιρειών ή Ν.Π.Δ.Δ.

β) Οι διεπόμενοι ήδη υπό συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων, υπουργικών αποφάσεων ή άλλων σχετικών πράξεων και

γ) Οι υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής υφ' ην ασκείται η εκμετάλλευσις, παρ' ή απασχολούνται.

4. Αι διατάξεις του άρθρου 2 της παρούσης αφορώσαι εις εργοδότης, περί των το άρθρον 1 παρ. 1 του Α.Ν. 539/45 ή, έφ' ων, δια διαταγμάτων, επεξετάθη ή θέλει επεκταθή η εφαρμογή

του νόμου τούτου.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της εφαρμογής του Α.Ν. 539/45, κατά τας διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 3 τούτου, δεν υπάγονται εις τας διατάξεις του άρθρου 2 της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας. Αι διατάξεις, όμως, του άρθρου 2 αυτής, εφαρμόζονται και επί μισθωτών, των το εις άδειαν μετ' αποδοχών δικαίωμα διέπεται υπ' άλλων, ειδικότερον του Α.Ν. 539/45 διατάξεων, έφ' όσον υπό τούτων ορίζεται αριθμός ημερών αδείας ελάσσων του δια της παρούσης οριζομένου.

5. Αι διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 και 6 της παρούσης δεν εφαρμόζονται επί του ιπταμένου προσωπικού εναέριων μεταφορών.

Άρθρον 9.
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της παρούσης Εθνικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας άρχεται από της υπογραφής της, εκτός αν άλλως ορίζεται εν αυτή, δεν δύναται δε να καταγγελθή αύτη προ της 30ης Σεπτεμβρίου 1978.

Ο παρόν νόμος ψηφισθείς από της Βουλής και παρ' ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 4 Μαρτίου 1975

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ